

Список використаних джерел

1. Закон України «Про державну службу» від 10.12.2015 року №889-889-VIII. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
2. Серьогін С.М. Мета, завдання та функції державної служби. / С.М. Серьогін // Аспекти публічного управління. – 2013 - № 1(1). – С. 58-65.
3. Конституція України, прийнята Верховною Радою України 28.06.1996 року. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Воробйова О.П. Сучасні управлінські моделі New Public Management і Good Governance та їх запровадження в Україні. / О.П. Воробйова // Ефективність державного управління. – 2015 – №. 42. - С. 230-234.

Бойко А.О.

ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Упродовж останніх десятиріч увагу наукової громади привертають проблеми пов'язані із підвищенням якості державного управління, побудови систем забезпечення якості, які повною мірою були б спроможні гарантувати надання населенню адміністративних послуг за кращими світовими та європейськими зразками. Проблема удосконалення якості державного управління в цілому, і зокрема сферою земельних відносин носить перманентний характер, адже під впливом багатьох внутрішніх і зовнішніх факторів, розвитку соціально-економічних, правових, виробничих тощо суспільних відносин, що безпосередньо відображається у структурних змінах запитів та потреб громадян, суспільства і держави, які в свою чергу, обумовлюють необхідність якісної модернізації систем управління, характеру та способів організації діяльності працівників публічної сфери. Зміст і напрями адміністративної реформи в Україні переконливо доводять, що пріоритетного значення на сучасному етапі державотворення набувають завдання пов'язані із впровадження систем якості в повсякденну діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування. Розв'язанню усього спектру проблем пов'язаних із стратегічним завданням підвищення якості державного управління було присвячено низку праць у яких розглядалися чинники і фактори впливу на забезпечення якості державного управління, моделі систем якості, побудови систем оцінки якості державного управління, впровадження в практичну діяльність органів державної влади систем і стандартів якості, забезпечення якості і підвищення ефективності управління земельними ресурсами і земельними відносинами [1–5].

Водночас, як свідчить аналіз змісту вищеозначених наукових праць проблема забезпечення якості державного управління і зокрема реалізації державної політики в сфері земельних відносин є й донині актуальною. На думку більшості дослідників досягнення високого якісного рівня державного управління в сфері земельних відносин можливе лише за умови розроблення, наукового обґрунтування та впровадження в практику державного управління системи управління якістю на основі принципів загального управління якістю, виконання вимог міжнародних стандартів якості з їх адаптацією до специфіки відповідної сфери державного управління, зокрема земельних відносин, функціональних напрямів діяльності

органів державної влади. Беззаперечним є світовий досвід, який свідчить, що побудова системи управління якістю на основі стандартів дозволяє створити ефективну систему управління, яка навіть за умов політичної, економічної, соціальної нестабільності дозволяє оперативне та адекватно реагувати на зміни зовнішнього середовища, протистояти негативній дії екзогенних та ендогенних факторів, впроваджувати дієві інструменти аналізу та оцінки якості діяльності державних установ і організацій, своєчасно здійснювати контрольні та корегуючі заходи управлінського впливу з метою підвищення рівня керованості та усунення недоліків у функціонуванні управлінських структур.

У широкому, загальному розумінні наукова категорія «якість» виступає універсальним, всеохоплюючим поняттям, яке характеризує предметну визначність усіх речей оточуючого світу і процесів. Так, згідно енциклопедичного визначення «якість» це категорія, яка визначає суттєву визначеність об'єкту, завдяки якій він є саме тим чим він є, яка знаходить свій прояв у сукупності його властивостей [6]. Як зазначають укладачі енциклопедії державного управління, якість це міра вартості, придатності (застосування) чого-небудь для використання за призначенням, сукупність характеристик продукту (товару чи послуги) стосовно його передбачуваної норми, вона не зводиться до окремих властивостей, а охоплює послугу цілком і невіддільна від неї. Отже, таке розуміння якості підкреслює в першу чергу сутнісні ознаки якості послуг, в тому числі і адміністративних, які надаються населенню. Ґрунтовні дослідження [7; 8] дозволяють узагальнити розуміння і зміст державних (публічних) послуг до яких науковці відносять: функції держави щодо надання суспільних благ, у тому числі і на конкурентній основі; функції держави з надання приватних благ, які також виражаються у позитивних зовнішніх ефектах державного управління. На думку С. Попової [7] провідними критеріями за якими доцільно визначати сутнісні ознаки державних (публічних) послуг виступають:

- джерелом послуги є орган державної влади, за яким закріплена відповідальність за якість їх надання;
- споживач послуги ініціює процеси її продукування з метою задоволення приватних потреб;
- результат споживання послуги має властивості приватного блага і відображається в рівні і ступені задоволеності певної потреби.

Важливими в даному контексті є визначення змісту критеріїв і параметрів які визначають якість державної послуги, а саме:

- параметри якості результату послуги: тривалість результату (термін дії документу); зрозумілість результату (усвідомлення споживачем змісту документу);
- рівень надійності отриманого результату: міра захисту від підробки (якщо він має матеріальну форму); можливість застосувати отриманий результат для реалізації отримання певного блага (предметна сфера дії документу);
- параметри якості процесу надання послуги: тривалість очікування; комфортність умов очікування; комфортність умов отримання послуги; доступність наданої послуги; наявність процедур оскарження; грошова ціна отримання послуги [7].

Забезпечення належного рівня якості державних (публічних) послуг в сфері земельних відносин, а також забезпечення якості реалізації державної політики у цій сфері визначальною мірою залежить від якості функціонування системи державного управління у вищезначеній сфері, яка в свою чергу обумовлюється ефективністю впровадження систем якості.

Список використаних джерел

1. Кузьмін О. Є. Чинники забезпечення якості державного управління освітянською діяльністю ВНЗ // Регіональна економіка. 2017. № 2. С. 31-38. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/regek_2017_2_7.
2. Неліпа Д. В. Основні чинники забезпечення якості державної служби // Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. 2015. № 1. С. 69-75. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2015_1_11.
3. Ганоцька С. Гордієнко В. Моделі управління якістю: проблеми та перспективи запровадження в органах державної служби України // Державне управління та місцеве самоврядування. 2011. № 1 (8). URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2011/2011_01\(8\)/11gsodsu.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2011/2011_01(8)/11gsodsu.pdf).
4. Соколов А. В. Сучасні підходи до оцінки якості державного управління // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2014. № 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2014_4_13.
5. Маматова Т. Впровадження систем управління якістю при наданні муніципальних послуг: існуючі практики та напрями вдосконалення // Аспекти публічного управління. 2013. № 1(1). URL: <https://doi.org/10.15421/151317>.
6. Современный толковый словарь / Авторский коллектив. Москва: Изд-во "Большая Советская Энциклопедия", 1998. 6110 с.
7. Попова С. Шляхи підвищення якості державних послуг // Актуальні проблеми державного управління. 2014. Вип. 2. С. 143-146. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2014_2_32.
8. Мигин С. В. Властные полномочия и государственные услуги. Международный научный и общественно-политический журнал "Общество и экономика". № 9. 2009. С. 3–16.

Борисенко О.П., Петерс В.І.

ВИКОРИСТАННЯ ПОДАТКОВОГО АУТСОРСИНГУ В ПРОЦЕСІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Величезні кошти, що стягуються у вигляді податків і перерозподіляються через держбюджет, складають головну економічну силу сучасної держави. Звідси така пильна увага до податків і великий вплив фіскальної політики на все життя суспільства.

У сучасному світі фіскальна політика є стрижнем фінансової політики і